

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

16. ledna 2019*

„Kasační opravný prostředek – Kontrola spojování podniků – Převzetí společnosti TNT Expres společností UPS – Rozhodnutí Komise, kterým se spojení prohlašuje za neslučitelné s vnitřním trhem a s fungováním dohody o EHP – Ekonometrický model vypracovaný Komisí – Nesdělení změn provedených v ekonometrickém modelu – Porušení práva na obhajobu“

Ve věci C-265/17 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 16. května 2017,

Evropskou komisí, zastoupenou T. Christoforouem, N. Khanem, H. Leupoldem a A. Biolanem, jako zmocněnci,

navrhovatelkou,

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

United Parcel Service, Inc., se sídlem v Atlantě, Georgie (Spojené státy), zastoupená A. Ryanem, solicitor, F. Hoseinianem, advokat, W. Knibbelerem, S. A. Pliegem a P. van den Bergem, advocaten, a F.-Roscamem Abbingem, advocate,

žalobkyně v řízení v prvním stupni,

FedEx Corp., se sídlem v Memphisu, Tennessee (Spojené státy), zastoupená F. Carlin, barrister, G. Bushellem, solicitor, a N. Niejahr, Rechtsanwältin.

vedlejší účastnice v řízení prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, místopředsdkyně Soudního dvora vykonávající funkci předsdkyně prvního senátu, A. Arabadžev, E. Regan, C. G. Fernlund (zpravodaj) a S. Rodin, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 25. července 2018,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Evropská komise se kasačním opravným prostředkem domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 7. března 2017, *United Parcel Service v. Komise* (T-194/13, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2017:144), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Komise C(2013) 431 ze dne 30. ledna 2013, jímž se spojení prohlašuje za neslučitelné s vnitřním trhem a s fungováním dohody o EHP (věc COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Okolnosti předcházející sporu

- 2 Z napadeného rozsudku vyplývá, že *United Parcel Service Inc.* (dále jen „UPS“) a *TNT Express NV* (dále jen „TNT“) jsou dvě společnosti působící na trhu mezinárodních služeb expresního doručování malých zásilek.
- 3 Dne 15. června 2012 UPS oznámila Komisi svůj plán na převzetí společnosti TNT podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40).
- 4 Dne 30. ledna 2013 Komise přijala sporné rozhodnutí. Komise prohlásila oznámené spojení za neslučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3; Zvl. vyd. 11/19, s. 146) poté, co konstatovala, že spojení by představovalo významné narušení účinné hospodářské soutěže na trzích dotčených služeb v patnácti členských státech, jmenovitě v Bulharsku, v České republice, v Dánsku, v Estonsku, v Lotyšsku, v Litvě, v Maďarsku, na Maltě, v Nizozemsku, v Polsku, v Rumunsku, ve Slovinsku, na Slovensku, ve Finsku a ve Švédsku.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 5 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. dubna 2013 podala společnost UPS žalobu na neplatnost sporného rozhodnutí. Na podporu této žaloby se společnost UPS dovolávala zejména žalobního důvodu vycházejícího z porušení práva na obhajobu, kterým Komisi vytýkala, že přijala sporné rozhodnutí na základě jiného ekonometrického modelu, než který byl předmětem kontradiktorní diskuze během správního řízení.
- 6 Tribunál napadeným rozsudkem tomuto žalobnímu důvodu vyhověl a zrušil sporné rozhodnutí.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 7 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
  - zrušil napadený rozsudek;
  - vrátil věc Tribunálu a
  - rozhodl, že o nákladech tohoto řízení bude rozhodnuto později.
- 8 Společnost UPS navrhuje, aby Soudní dvůr:
  - prohlásil kasační opravný prostředek za nepřipustný resp. neúčinný, nebo

- zamítl kasační opravný prostředek v plném rozsahu, nebo
- podpůrně, aby vydal konečný rozsudek, v němž bude zachován výrok napadeného rozsudku nahrazením odůvodnění, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

K přípustnosti

- 9 Společnost UPS předesílá, že kasační opravný prostředek musí být kvůli některým procesním vadám odmítnut jako nepřípustný a v každém případě jako neúčinný.
- 10 Zprvce společnost UPS tvrdí, že Komise zpochybňuje některá skutková zjištění provedená Tribunálem v napadeném rozsudku, avšak nedovolává se toho, že došlo ke zkreslení skutkového stavu.
- 11 V tomto ohledu je nutno připomenout, že podle článku 256 SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie je kasační opravný prostředek omezen na právní otázky. Pouze Tribunál je tedy příslušný ke zjištění a posouzení relevantního skutkového stavu a k posouzení důkazů. Posouzení těchto skutkových okolností a důkazů tedy nepředstavuje, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, právní otázku, která podléhá jako taková přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (rozsudek ze dne 26. ledna 2017, Masco a další v. Komise, C-614/13 P, EU:C:2017:63, bod 35, jakož i citovaná judikatura).
- 12 V projednávané věci je nutno konstatovat, že nesprávná právní posouzení, jichž se Komise dovolává na podporu svého kasačního opravného prostředku, se týkají dodržování procesních pravidel Tribunálem, jako je povinnost odůvodnit svá rozhodnutí a rozhodnout o žalobních důvodech a argumentech, které mu byly předloženy. Komise dále zpochybňuje důvody, na jejichž základě Tribunál dospěl k závěru, že měla oznámit změny provedené v ekonometrickém modelu v průběhu správního řízení, jakož i právní následky takového neoznámení, pokud jde o platnost sporného rozhodnutí. Na rozdíl od tvrzení společnosti UPS se kritické připomínky, které byly Komisí takto vyjádřeny proti napadenému rozsudku, netýkají skutkových zjištění, ale týkají se různých nesprávných právních posouzení, kterých se Tribunál měl dopustit.
- 13 Společnost UPS zadruhé tvrdí, že kasační opravný prostředek je nepřípustný, neboť Komise zejména v prvních dvou částech prvního žalobního důvodu kasačního opravného prostředku pouze opakuje argumentaci, kterou Tribunál zamítl, a to zejména v bodech 176, 181, 185, 186, 198 a 203 až 209 napadeného rozsudku.
- 14 Kasační opravný prostředek je nepřípustný, omezuje-li se na zopakování žalobních důvodů a argumentů, které již byly předloženy Tribunálu, a to včetně těch, které byly založeny na skutkových okolnostech, jejichž zohlednění bylo uvedeným soudem výslovně odmítnuto. Takový kasační opravný prostředek totiž ve skutečnosti představuje návrh směřující k dosažení prostého nového přezkumu žaloby podané Tribunálu, což je v rámci řízení o kasačním opravném prostředku mimo pravomoc Soudního dvora (rozsudek ze dne 10. listopadu 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital v. Komise, C-449/14 P, EU:C:2016:848, bod 28).
- 15 Avšak jestliže navrhovatel zpochybňuje výklad nebo použití unijního práva Tribunálem, právní otázky zkoumané v prvním stupni mohou být v řízení o kasačním opravném prostředku znovu projednány. Pokud by totiž navrhovatel nemohl tímto způsobem oprávit svůj kasační opravný prostředek o důvody

nebo argumenty již dříve použité před Tribunálem, bylo by uvedené řízení zčásti zbaveno smyslu (rozsudek ze dne 10. listopadu 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital v. Komise, C-449/14 P, EU:C:2016:848, bod 29).

- 16 V projednávaném případě na rozdíl od toho, co tvrdí společnost UPS, Komise v kasačním opravném prostředku pouze neopakuje argumentaci, kterou uvedla v řízení v prvním stupni. Komise totiž zpochybňuje právní důvody uplatněné Tribunálem v napadeném rozsudku, zejména prostřednictvím prvních dvou částí prvního důvodu kasačního opravného prostředku, jimiž Tribunálu vytýká, že nerozhodl o některých argumentech na svou obranu.
- 17 Zatřetí společnost UPS tvrdí, že kasační opravný prostředek musí být v každém případě zamítnut jako neúčinný, jelikož nemůže vést k vrácení věci Tribunálu tak, jak navrhuje Komise. Pro případ, že bude kasačnímu opravnému prostředku vyhověno, společnost UPS Soudnímu dvoru navrhuje, aby prostřednictvím nahrazení důvodů zrušil sporné rozhodnutí pro nedostatek odůvodnění a porušení práva na obhajobu Komisí.
- 18 V tomto ohledu stačí uvést, že otázka, zda je kasační opravný prostředek zcela nebo zčásti neúčinný, nespadá do přezkumu přípustnosti tohoto kasačního opravného prostředku, nýbrž do přezkumu jeho opodstatněnosti.
- 19 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba v plném rozsahu zamítnout argumentaci společnosti UPS směřující ke zpochybnění přípustnosti kasačního opravného prostředku a některých důvodů kasačního opravného prostředku.

K věci samé

- 20 Komise uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku čtyři důvody. Těmito důvody kasačního opravného prostředku, jejichž mnohé části se částečně překrývají, Komise v podstatě Tribunálu vytýká, že se dopustil tří nesprávných právních posouzení. První dvě se týkají porušení práva na obhajobu, jakož i z toho vyplývajících následků, a třetí se týká porušení povinnosti Tribunálu odůvodnit svá rozhodnutí.

K porušení práva na obhajobu

– Argumentace účastnic řízení

- 21 Komise v rámci druhé a třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku zpochybňuje odůvodnění uvedené v bodě 209 napadeného rozsudku, podle kterého „Komise proto nemůže tvrdit, že nebyla povinna žalobkyni seznámit s konečným modelem ekonometrické analýzy před přijetím [sporného] rozhodnutí“.
- 22 Komise popírá existenci takové povinnosti.
- 23 Komise se zaprvé domnívá, že po skončení fáze oznámení námitek nemá povinnost zveřejňovat jakákoli následná předběžná posouzení bodů, na kterých založila své výtky, jelikož tato posouzení se mohou v průběhu řízení měnit. V projednávaném případě byla analýza vztahů mezi mírou koncentrace a cenami provedena na základě údajů poskytnutých společnostmi UPS a TNT. Metodika, která byla použita pro vyhodnocení těchto údajů s pomocí ekonometrického modelu, byla vytříbena ve světle argumentů společnosti UPS. Zpochybnění posouzení těchto údajů provedeného Komisí se netýká práva na obhajobu, nýbrž posouzení opodstatněnosti napadeného rozhodnutí.

- 24 Zadruhé Komise zpochybňuje důvody uvedené v bodech 199 a 200 napadeného rozsudku, na základě kterých Tribunál dospěl v bodě 209 tohoto rozsudku k závěru, že Komise byla povinna sdělit společnosti UPS konečnou verzi modelu před přijetím sporného rozhodnutí. Tvrdí, že odkaz na rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 61), obsažený v bodě 200 napadeného rozsudku není relevantní. Z tohoto rozsudku podle jejího názoru totiž vyplývá, že přestože se Komise nemůže ve svém konečném rozhodnutí opírat o jiné námitky než námitky, které byly oznámeny podnikům, toto oznámení námitek je předběžné a může být pozměněno, jelikož její jedinou povinností v tomto ohledu je odůvodnit konečné rozhodnutí.
- 25 Pokud jde o odkaz na rozsudek ze dne 9. března 2015, Deutsche Börse v. Komise (T-175/12, nezveřejněný, EU:T:2015:148, bod 247), v bodě 199 napadeného rozsudku Komise rovněž tvrdí, že tento odkaz není relevantní. V tomto rozsudku totiž Tribunál odmítl argument vycházející z porušení práva na obhajobu z důvodu, že Komise není povinna převzít posouzení uvedená v oznámení námitek, ani v konečném rozhodnutí vysvětlovat případné rozdíly oproti svým posouzením obsaženým v tomto oznámení.
- 26 Zatřetí Komise tvrdí, že přístup Tribunálu je neslučitelný se systematikou a lhůtami stanovenými v nařízení č. 139/2004. Tribunál v napadeném rozsudku uvedl, že Komise musí oznamujícím stranám poskytnout veškeré své interní úvahy před tím, než přijme rozhodnutí. Přitom podle čl. 17 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 802/2004 ze dne 7. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, L 133, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 88), se právo na přístup ke spisu nevztahuje na vnitřní dokumenty Komise. Takovýto přístup, který Tribunál ostatně neomezil pouze na ekonometrické analýzy, by mohl narušit řízení o kontrole spojování podniků, které se řídí velmi krátkými lhůtami.
- 27 Společnost UPS tento argument vyvrací.

– Závěry Soudního dvora

- 28 Je třeba předeslat, že dodržování práva na obhajobu představuje obecnou zásadu unijního práva, která se použije, jestliže správní orgán zamýšlí přijmout akt proti určité osobě, který nepříznivě zasahuje do jejího právního postavení (rozsudek ze dne 18. prosince 2008, Sopropé, C-349/07, EU:C:2008:746, bod 36).
- 29 Pro řízení o kontrole spojování podniků je tato zásada stanovena v čl. 18 odst. 3 nařízení č. 139/2004 a přesněji v čl. 13 odst. 2 nařízení č. 802/2004. Tato posledně uvedená ustanovení vyžadují zejména, aby Komise sdělila své námitky oznamujícím stranám písemně, s uvedením lhůty, během které jí tyto strany mohou informovat o svých názorech písemně (rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 62).
- 30 Tato ustanovení jsou doplněna ustanoveními týkajícími se přístupu ke spisu, což je logickým důsledkem zásady dodržování práva na obhajobu (rozsudek ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 68). Z článku 18 odst. 3 nařízení č. 139/2004 a z článku 17 nařízení č. 802/2004 vyplývá, že nahlížet do spisu musí být umožněno přímo zúčastněným stranám po oznámení námitek s tím, že musí být chráněn zejména oprávněný zájem podniků na zachování jejich obchodního tajemství, přičemž tento přístup k dokumentům se nevztahuje ani na důvěrné informace, ani na vnitřní dokumenty Komise nebo příslušných orgánů členských států.

- 31 Dodržení práva na obhajobu před přijetím rozhodnutí o kontrole spojování podniků tedy vyžaduje, aby bylo oznamujícím stranám umožněno, aby užitečně vyjádřily své stanovisko k reálnosti a relevanci všech skutečností, na nichž Komise hodlá založit své rozhodnutí [obdobně viz rozsudek ze dne 22. října 2013, Sabou (C-276/12, EU:C:2013:678), bod 38 a citovaná judikatura].
- 32 Pokud jde o ekonometrické modely používané v rámci řízení o kontrole spojování podniků, je třeba připomenout, že analýza předpokládaného vývoje nezbytná v této oblasti spočívá ve zkoumání, jak by takové spojení mohlo změnit faktory určující stav hospodářské soutěže na dotčených trzích. Taková analýza vyžaduje představu různých řetězení příčin a následků, aby bylo možno vyjít z těch nejvíce pravděpodobných (rozsudek ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, body 42 a 43).
- 33 K tomuto účelu ekonometrické modely umožňují úplně pochopit zamýšlené operace tím, že určí a případně kvantifikují některé její dopady, a tím přispějí ke kvalitě rozhodnutí Komise. Je tedy nezbytné, aby oznamující strany měly možnost vyjádřit své stanovisko k takovým modelům, jakmile na nich Komise zamýšlí založit své rozhodnutí.
- 34 Zpřístupnění těchto modelů a voleb metod, které jsou základem jejich vypracování, je nezbytné tím spíše, že jak uvedla generální advokátka v bodě 43 svého stanoviska, přispívají ke spravedlivé povaze daného řízení v souladu se zásadou řádné správy stanovenou v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.
- 35 Komise nicméně tvrdí, že není povinna zpřístupnit všechny změny provedené v modelu vypracovaném ve spolupráci s účastníky dané operace, z nichž vycházejí oznámené námitky. Komise zdůrazňuje, že v takové fázi se námitky mohou vyvíjet a že úpravy provedené v modelech jsou obdobné vnitřním dokumentům, na něž se nevztahuje právo na přístup ke spisu.
- 36 Je pravda, že oznámení námitek je ve své podstatě předběžné a může být upraveno v průběhu hodnocení, ke kterému Komise později přistupuje na základě připomínek, které jí byly stranami v odpovědi na námitky předloženy, jakož i dalších skutkových okolností (rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 63). Z důvodu této předběžné povahy oznámení námitek Komisi nijak nebrání změnit stanovisko ve prospěch dotyčných podniků, aniž by byla povinna vysvětlovat případné rozdíly oproti svým předběžným posouzením obsaženým v tomto oznámení (rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, body 63 až 65).
- 37 Tyto úvahy však neumožňují mít za to, že Komise může po oznámení námitek změnit podstatu ekonometrického modelu, na jehož základě hodlá založit své námitky, aniž o této změně uvědomí zúčastněné podniky a umožní jim vyjádřit v tomto ohledu stanovisko. Takový výklad by totiž byl v rozporu se zásadou dodržování práva na obhajobu a s ustanoveními čl. 18 odst. 3 nařízení č. 139/2004, která jednak vyžadují, aby Komise opírala svá rozhodnutí pouze o námitky, k nimž zúčastněné strany mohly předložit stanovisko, a jednak stanoví právo na přístup ke spisu, které musí být umožněno přinejmenším přímo zúčastněným stranám. Je rovněž vyloučeno, že by takové skutečnosti mohly být považovány za vnitřní dokumenty ve smyslu článku 17 nařízení č. 802/2004.
- 38 Kromě toho je třeba připomenout, že požadavek rychlosti, který charakterizuje obecnou systematiku nařízení č. 139/2004 ukládá Komisi dodržovat přísné lhůty pro přijetí konečného rozhodnutí (rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 49). Komise je povinna uvést tento požadavek rychlosti v soulad s dodržováním práva na obhajobu.
- 39 V projednávaném případě Tribunál nejprve v bodech 199 a 200 napadeného rozsudku přesně uvedl požadavky vyplývající ze zásady dodržování práva na obhajobu a poté uvedl několik skutkových zjištění, která Komise svým kasačním opravným prostředkem nezpochybnila.

- 40 V bodech 201 a 211 až 213 napadeného rozsudku tedy Tribunál konstatoval, že Komise se opírala o konečnou verzi ekonometrického vzoru, aby určila počet členských států, na jejichž území by zamýšlené spojení podniků vedlo k podstatnému narušení účinné hospodářské soutěže.
- 41 V bodě 202 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že konečná verze ekonometrického modelu byla přijata dne 21. listopadu 2012, tedy více než dva měsíce před přijetím sporného rozhodnutí, a v bodě 203, že Komise s touto konečnou verzí společnost UPS neseznámila. V bodech 205 až 208 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že změny obsažené v uvedené konečné verzi nejsou ve srovnání s modely projednávanými během správního řízení zanedbatelné.
- 42 Kromě toho, jak uvedla generální advokátka v bodě 61 svého stanoviska, Komise neobjasnila, jaké konkrétní důvody jí k tomuto dni prakticky bránily v tom, aby UPS poskytla slyšení ohledně uvedené končené verze při stanovení krátké lhůty na odpověď.
- 43 S ohledem na tyto skutečnosti tedy Tribunál mohl, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, dospět v bodě 209 napadeného rozsudku k závěru, že „Komise nemůže tvrdit, že nebyla povinna žalobkyni seznámit s konečným modelem ekonometrické analýzy před přijetím [sporného] rozhodnutí“.
- 44 Druhou a třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout jako neopodstatněné.

K důsledkům porušení práva na obhajobu

– Argumentace účastnic řízení

- 45 Komise první a druhou částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku, jakož i první a druhou částí čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku zpochybňuje posouzení Tribunálu obsažené v bodě 210 napadeného rozsudku, podle kterého „právo žalobkyně na obhajobu bylo porušeno, takže je třeba [sporné] rozhodnutí zrušit v rozsahu, v němž žalobkyně dostatečným způsobem prokázala nikoliv to, že bez této procesní vady by mělo [sporné] rozhodnutí odlišný obsah, ale že mohla mít, jakkoliv omezenou, šanci zajistit si lepší obhajobu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, Solvay v. Komise, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 57)“.
- 46 Zaprvé Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v projednávané věci uplatnil kritéria stanovená judikaturou, vyplývající z bodu 57 rozsudku ze dne 25. října 2011, Solvay v. Komise (C-109/10 P, EU:C:2011:686).
- 47 I když se toto kritérium týká pouze následků neposkytnutí dokumentu ve prospěch účastníka řízení, dotčený ekonometrický model není důkazem, ale nástrojem umožňujícím Komisi posoudit pravděpodobné dopady spojení podniků na ceny. I kdyby se jednalo o důkaz, tento model by byl důkazem ve prospěch žalobkyně jen potenciálně. Pouhá skutečnost, že model snížil počet vnitrostátních trhů, ve kterých by spojení mohlo způsobit významnou překážku účinné hospodářské soutěže, z 29 na 15, je v tomto ohledu nedostatečná. Kromě toho skutečnost, že jeden z faktorů zohledněných Komisí je pro danou osobu nepříznivý více v oznámení námitek než v konečném rozhodnutí, sama o sobě neumožňuje dospět k závěru, že důkazy relevantní pro posouzení těchto faktorů se ve fázi tohoto rozhodnutí staly důkazy ve prospěch.
- 48 Komise z toho vyvozuje, že Tribunál měl použít pravidlo, týkající se porušení práva na obhajobu vyplývající z nesdělení dokumentů v neprospěch účastníka řízení, které bylo stanoveno v rozsudku ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, body 72 a 73), podle kterého vyloučení

nezpřístupněného dokumentu v neprospěch účastníka řízení jakožto důkazního prostředku může vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, pouze pokud neexistují žádné jiné listinné důkazy, se kterými byly zúčastněné ve správním řízení seznámeny.

- 49 Zadruhé Komise tvrdí, že i kdyby bylo narušeno právo společnosti UPS na obhajobu, takové porušení nemohlo v žádném případě vést ke zrušení sporného rozhodnutí na rozdíl od toho, jak Tribunál rozhodl v bodě 222 napadeného rozsudku.
- 50 Komise připomíná, že ve své argumentaci přednesené v řízení v prvním stupni tvrdila, že stačí zjistit, že došlo k významnému narušení účinné hospodářské soutěže na jediném trhu, aby bylo možné prohlásit spojení za neslučitelné s vnitřním trhem. V Dánsku a v Nizozemsku by přitom navrhované spojení mělo za následek jak významnou překážku účinné hospodářské soutěže, tak zcela nepříznivý vliv na ceny. Přinejmenším pro tyto dva trhy by jakákoli chyba, pokud jde o ekonometrický model týkající se cenové hladiny, neměla žádné následky, jelikož zjištění překážky hospodářské soutěže vychází z dalších faktorů. Vzhledem k těmto skutečnostem má Komise za to, že Tribunál měl zamítnout žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu jako neúčinný.
- 51 Komise je konečně toho názoru, že společnost UPS nemůže tvrdit, že pokud by bývala byla seznámena s konečnou verzí ekonometrického modelu, byla by schopna navrhnout nápravná opatření.
- 52 Společnost UPS zpochybňuje argumentaci Komise.

– *Posouzení Soudního dvora*

- 53 Jak bylo zdůrazněno v bodech 32 až 34 tohoto rozsudku, jsou ekonometrické modely ze své povahy a funkce kvantitativními nástroji relevantními pro analýzu předpokládaného vývoje, kterou Komise provádí v rámci řízení o kontrole spojení podniků. Metodologické základy, na nichž jsou založeny tyto modely, musí být co nejobektivnější, aby nebyly předjímany výsledky této analýzy v jednom či druhém směru. Tyto skutečnosti tak přispívají k nestrannosti a kvalitě rozhodnutí Komise, na nichž nakonec závisí důvěra, kterou mají veřejnost a podniky v legitimitu řízení o kontrole spojování podniků Unie.
- 54 Vzhledem k těmto charakteristikám nelze ekonometrický model považovat za dokument v neprospěch nebo ve prospěch podle výsledků, ke kterým směřuje, a jejich následného využití pro účely podpoření nebo vyloučení některých námitek proti spojení podniků. Z hlediska dodržování práva na obhajobu otázka, zda nezpřístupnění ekonometrického modelu účastníkům spojení odůvodňuje zrušení rozhodnutí Komise, nezávisí na předchozí kvalifikaci daného modelu jako důkazu v neprospěch nebo ve prospěch, jak generální advokátka v podstatě uvedla v bodě 40 svého stanoviska.
- 55 Vzhledem k významu ekonometrických modelů pro analýzu předpokládaného vývoje účinků spojení podniků by zvýšení úrovně důkazního břemene vyžadované pro zrušení rozhodnutí z důvodu porušení práva na obhajobu, ke kterému tak jako v projednávané věci došlo v důsledku nezpřístupnění zvolených metodologických alternativ, zejména pokud jde o statistické techniky, které jsou nedílnou součástí těchto modelů, jak v podstatě navrhuje Komise, bylo v rozporu s cílem spočívajícím v podnětu Komisi, aby zajistila transparentnost při tvorbě ekonometrických modelů používaných v řízeních o kontrole spojování podniků a ohrožovalo by i účinnost následného soudního přezkumu jejich rozhodnutí.
- 56 Z těchto skutečností vyplývá, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 210 napadeného rozsudku rozhodl, že „právo žalobkyně na obhajobu bylo porušeno, takže je třeba [sporné] rozhodnutí zrušit v rozsahu, v němž žalobkyně dostatečným způsobem prokázala nikoliv to, že bez této procesní vady by mělo [sporné] rozhodnutí odlišný obsah, ale že mohla mít, jakkoliv omezenou, šanci zajistit si lepší obhajobu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, Solvay v. Komise, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 57)“.

- 57 Z toho důvodu a na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, Tribunál nemohl prohlásit žalobní důvod, vycházející z porušení práva na obhajobu uplatněný společností UPS v řízení prvním stupni, za neúčinný z důvodu, že pokud jde o dánský a nizozemský trh, Komise konstatovala existenci podstatné překážky účinné hospodářské soutěže bez ohledu na jakékoli zohlednění ekonometrického modelu.
- 58 V důsledku toho je třeba zamítnout první a druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku, jakož i první a druhou část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku.

K porušení povinnosti uvést odůvodnění

– Argumentace účastnic řízení

- 59 Zaprvé Komise v první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku a v druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku zpochybňuje bod 198 napadeného rozsudku, který zní takto:

„Pokud jde o jeho první část týkající se pravděpodobných účinků spojení na ceny, vyžaduje druhý žalobní důvod ověřit, zda bylo právo žalobkyně na obhajobu dotčeno podmínkami, za nichž daná ekonometrická analýza spočívala v odlišném ekonometrickém modelu, než byl předmětem kontradiktorní diskuze během správního řízení.“

- 60 Tribunál tedy nerozhodl o argumentaci Komise shrnuté v bodě 181 napadeného rozsudku, ve kterém tvrdila, že vzhledem k tomu, že oznámení námitek má pouze předběžnou povahu, má právo později přehodnotit nebo doplňovat poznatky, s výhradou, že rozhodnutí uvádí tytéž námitky, jaké již byly oznámeny zúčastněným stranám. Přitom neexistence z právního hlediska správného zohlednění jakéhokoli argumentu uplatněného účastníkem řízení v řízení prvním stupni představuje podle názoru Komise nesprávné právní posouzení (rozsudek ze dne 2. dubna 2009, France Télécom v. Komise, C-202/07 P, EU:C:2009:214, bod 41). Vzhledem k tomu, že Tribunál nepodal žádné vysvětlení k důvodům, pro něž měl za to, že nebylo nezbytné odpovídat na hlavní argument Komise, porušil povinnost uvést odůvodnění (rozsudek ze dne 19. prosince 2012, Mitteldeutsche Flughafen a Flughafen Leipzig-Halle v. Komise, C-288/11 P, EU:C:2012:821, bod 83).
- 61 Zadruhé Komise v rámci první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku Tribunálu vytýká, že nevzal v potaz argumentaci rozvinutou v řízení v prvním stupni obsaženou v odpovědích na otázky Tribunálu položené po jednání konaném dne 6. dubna 2016, podle níž použití spojitě proměnné pro fázi prognóz v rámci ekonometrického modelu je nejen odůvodněné, ale „intuitivně vyplývá“ také z metodiky navrhované společností UPS, pokud jde o fázi hodnocení. Nelze tvrdit, že napadený rozsudek obsahuje odůvodnění, byť jen implicitně, týkající se tohoto bodu, takže nelze vycházet z toho, že Tribunál přezkoumal argumenty Komise.
- 62 Zatřetí Komise v rámci druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku a třetí části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál v bodech 198 až 222 napadeného rozsudku neodpověděl na její argumentaci, že žalobní důvod uplatněný společností UPS vycházející z porušení práva na obhajobu je neúčinný, protože konstatování podstatné překážky účinné hospodářské soutěže na dánském a nizozemském trhu nebylo založeno výlučně na výsledcích ekonometrického modelu. Podle jejího názoru je rozporuplné, že napadený rozsudek prohlašuje zrušení sporného rozhodnutí z důvodu porušení práva na obhajobu, když současně v bodech 217 a 218 napadeného rozsudku konstatuje, že konečná verze ekonometrického modelu „mohla přinejmenším u některých členských států vyvrátit kvalitativní informace zohledněné Komisí“, a dále, že tato verze umožnila Komisi snížit počet zemí, ve kterých by spojení podniků vedlo k podstatnému narušení účinné hospodářské soutěže.
- 63 Společnost UPS zpochybňuje argumentaci Komise.

– Posouzení Soudního dvora

- 64 Pokud jde o první výtku uvedenou v první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku a v druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, stačí konstatovat, že Tribunál se v rámci odůvodnění uvedeného v bodech 198 až 209 napadeného rozsudku sice implicitně, ale v nezbytném rozsahu vyjádřil k argumentaci Komise shrnuté v bodě 181 napadeného rozsudku. Tuto první výtku je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 65 Pokud jde o druhou výtku uvedenou v první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba připomenout, že v rámci odůvodnění uvedeného v bodech 198 až 208 napadeného rozsudku Tribunál ospravedlnil své posouzení obsažené v bodě 209 tohoto rozsudku, podle kterého „Komise nemůže tvrdit, že nebyla povinna žalobkyni seznámit s konečným modelem ekonometrické analýzy před přijetím [sporného] rozhodnutí“.
- 66 Tribunál zejména v bodě 205 napadeného rozsudku konstatoval, že změny provedené Komisí v ekonometrickém modelu nejsou zanedbatelné. Tribunál kromě toho v bodě 207 napadeného rozsudku uvedl, že „Komise [...] ve fázi odhadů vycházela z diskrétní proměnné a ve fázi prognóz ze spojité proměnné“ a v bodě 208 uvedeného rozsudku rozhodl, že „použití diskrétní proměnné [...] sice bylo opakovaně předmětem diskusí během správního řízení, avšak ze spisu neplyne, že by tomu tak bylo rovněž v případě použití různých proměnných v jednotlivých fázích, z nichž se ekonometrická analýza skládá“.
- 67 Tímto odůvodněním Tribunál ospravedlnil své rozhodnutí a implicitně, ale v nezbytném rozsahu zamítl argumentaci Komise, že společnost UPS byla schopna „intuitivně“ identifikovat změny provedené na ekonometrickém modelu. Proto je třeba zamítnout druhou výtku jako neopodstatněnou.
- 68 Pokud jde o třetí výtku uvedenou ve druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, jakož i ve třetí části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, stačí konstatovat, že tato argumentace vychází z předpokladu, podle kterého se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 210 napadeného rozsudku rozhodl, že zjištěné porušení práva na obhajobu vede ke zrušení sporného rozhodnutí „v rozsahu, v němž žalobkyně dostatečným způsobem prokázala nikoliv to, že bez této procesní vady by mělo [sporné] rozhodnutí odlišný obsah, ale že mohla mít, jakkoliv omezenou, šanci zajistit si lepší obhajobu“. Tento předpoklad je však nesprávný z důvodů uvedených výše v bodech 53 až 58 tohoto rozsudku. Třetí výtku je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 69 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že kasační opravný prostředek je třeba zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 70 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že společnost USB požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.